

PARAPIJA

NR. 523
III ADVENTO
SEKMADIENIS
2020 12 13

Pakuonio, Piliuonos ir Viršužiglio parapijų leidinys

www.pakuonioparapija.lt

Prieš daug metų velnias nusprendė parduoti visus savo amato instrumentus. Jis kruopščiai juos išdėliojo stiklo vitrinoje, kad visi galėtų apžiūrėti. Kokia tai buvo kolekcija! Čia buvo blizgantis Pavydo durklas, o šalia jo puikavosi Pykčio kūjis. Kitoje lentynoje gulėjo Godumo ir Troškimo lankas, o šalia jo dailiai įsitaísė užnuodytos Geidulingumo ir Pavyduliavimo strėlės. Dar ten buvo Baimės, Išdidumo ir Neapykantos ginklai. Visi jie buvo puikiai išeksponuoti, su etiketėmis ir nurodyta kaina.

O gražiausioje lentynoje, atskirai nuo kitų instrumentų, gulėjo mažas, neišvaizdus ir gerokai padėvėtas medinis pleištas, kurio etiketėje parašyta „Nusiminimas“. Keista, bet šio instrumento kaina buvo didesnė, nei visų kitų, kartu sudėjus.

Vienas lankytojas paklausė velnią, kodėl jis taip brangiai vertina šį keistą pleištuką ir jis atsakė:

- Aš tikrai jį vertinu labiausiai, nes tai vienintelis instrumentas mano arsenale, kuriuo galiu pasitikėti, jei visi kiti pasirodytų esą bejėgiai.

Ir jis švelniai paglostė medinį pleištuką.

- Jei man pavyksta šį pleištuką įkalti žmogui į galvą, - tęsė velnias, - jis atveria duris ir visiems kitiems instrumentams.

Jis nusišypsojo ir pridūrė:

- Nėra nieko labiau mirtino už nusiminimą.

**“Dievo dvasia ant manęs.
Jisai mane pasiuntė nešti
džiugiosios naujienos
vargdieniams.”**

lz 61, 1

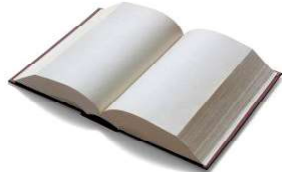

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 61, 1–2a. 10–11; Lk 1, 46–50. 53–54; 1 Tes 5, 16–24

Psalms atliepas

Mano siela džiūgauja Dievu manuoju.

Evangelija pagal Morkų (1, 6–8. 19–28)

Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas. Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų šviesą ir kad visi per jį įtikėtų. Jis pats nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti apie šviesą.

Toks buvo Jono liudijimas, kai žydai iš Jeruzalės atsiuntė pas jį kunigų ir levitų paklausti: „Kas tu esi?“ Jis prisipažino nesigindamas. Jis prisipažino: „Aš nesu Mesijas!“ Jie ir vėl klausė: „Tai kas gi tu? Gal Elijas?“ Jis atsakė: „Ne!“ – „Tai gal tu pranašas?“ Jis atsakė: „Ne!“ Tada jie tęsė: „Tai kas gi tu, kad mes galėtume duoti atsakymą tiems, kurie mus siuntė? Ką sakai apie save?“ Jis tarė: „Aš – *tyruose šaukiančiojo balsas: Taisykite Viešpačiui kelią!*, kaip yra kalbėjęs pranašas Izaijas“.

Atsiųstieji buvo iš fariziejų. Jie dar jį klausinėjo: „Tai kam tu krikštiji, jei nesį nei Mesijas, nei Elijas, nei pranašas?“ Jonas jiems atsakė: „Aš krikštiju vandeniu. O tarp jūsų stovi tas, kurio jūs nepažįstate, kuris po manęs ateis, – jam aš nevertas atišti kurpių dirželio“.

Tai atsitiko Betanijoje, anapus Jordano, kur Jonas krikštijo.

Evangelijos komentaras:

Trečias advento sekmadienis nuo seno vadinamas „gaudete“ – džiaukitės. Bet ar tai nėra tik dar viena, sena, mažai ką bendra su mūsų gyvenimu turinti tradicija? Negi dabar imsi džiaugtis lyg pagal užsakymą, kai lengvai gali rasti pakankamai priežasčių nesidžiaugti?

Būtume klounai, jei šį sekmadienį mums rūpėtų tik pakelti nuotaiką. Gera, linksma nuotaika juk yra kaip dovana, kurią pajuntame, joje būname dėl kažko. Kas tas kažkas?

Iš pirmo žvilgsnio atrodo, jog Evangelija mums nesūlo nieko džiugaus, o veda į dykumą pas Joną Krikštytoją. Pas atsiskyrėlį. Jis rėžia tiesą: neveidmainiukite, nesidangstykite savo kilme, o duokite tikrų džiaugsmo vaisių. Jis turtingesnius mokė dalintis su stokojančiais, mokesčių rinkėjams sakė būti teisingiems, nepiktnaudžiauti savo tarnybine padėtimi, kvietė elgtis garbingai, kitų neskriausti, tenkintis alga. Kažin, ką jis sakytų mums, kiekvienam asmeniškai, jei imtume ir paklaustume Jo pačio: „kaip man džiaugtis?“

Ieškodamas atsakymo, atrandau 1949 m. jėzuito Alfredo Delpo užrašus iš Berlyno kalėjimo. Ko gero niekas nėra taip giliai aprašęs advento laiko, kaip jis. Jis patį gyvenimą suvokė kaip nuolatinį Adventą. Laukdamas mirties nuosprendžio įvykdymo nacių kalėjime, jis turi laiko rašyti tik apie esminius dalykus. Jis sako, jog tik Dieve žmogus tampa pilnutiniu žmogumi ir atranda savo galutinį tikslą. Nuostabu, kad tokioje situacijoje III advento sekmadienį jis rašo apie džiaugsmą... Štai ištrauka:

„Kas gi yra tikrasis džiaugsmas? Filosofai sako, kad tai pasitenkinimas ir pakili nuotaika kylanti iš to, kad gali naudotis savo gėrybėmis. Galbūt tai yra vienas džiaugsmo aspektų, bet ne tikras džiaugsmas. O kaip aš galiu džiaugtis savo situacijoje? Ar man apskritai verta apie džiaugsmą galvoti, ar jis nėra vienas iš tų prabangos dalykų, kuriems karo metu nebėra vietos? Tuo labiau kalėjimo kameroje, kur gali žengti tik keletą žingsnių, esi surakintomis rankomis, o galva pilna rūpesčių ir klausimų?“

Tačiau ir tokioje situacijoje širdį staiga užlieja neapsakoma gyvenimo ir laimės srovė. Netikėtai ir nežinia kodėl pradedi suvokti, kad vėl ima galioti visi Dievo pažadai...

Visiškai aišku, jog žmogaus džiaugsmas yra susijęs su Dievu. Be Dievo žmogus serga ir ši liga atima iš jo džiaugsmą ir gebėjimą džiaugtis. Todėl jis kol dar turi laiko ir kelia tiek daug triukšmo dėl savo džiaugsmo, o ilgainiui nepajėgia nė to.

Kaip gi žmogus turi gyventi, kad pajęgtų tikrai džiaugtis? Jis turi į savo džiaugsmą taip rimtai žiūrėti, kaip į save patį. Net ir tamsioje naktyje ir varge jis turi patikėti savo širdimi ir savo Dievu, kad jis yra sukurtas džiaugsmui.“ Tačiau..., dar vis galioja klausimas: „kas konkrečiai iš manęs atima džiaugsmą ir kas jį man dovanoja?“ Atraskime...

Kalėdų Senelio istorija ir legendos apie jį

Ar žinojote, kad už Kalėdų Senelio figūros stovi istorinis asmuo? Tai Miros (dabartinė Turkija) vyskupas šv. Mikalojus, gyvenęs III a. pab.– IV a. pradžioje. Jis dalyvavo Nikėjos visuotiniame Bažnyčios susirinkime 325 m. ir tvirtai pasisakė prieš Arijaus skelbiamą ereziją, kad Jėzus Kristus buvo ne Dievas, bet išaukštintas žmogus. Vyskupas mirė Miroje 343 m. gruodžio 6 d., todėl šioje dienoje šiandien Bažnyčios liturgijoje minime šventąjį Mikalojų.

Gyvenimo aprašymuose randame, kad šv. Mikalojus, išgirdęs evangelinį paraginimą išdalinti turtą vargšams, taip ir padarė. Apie jo tikėjimą ir dosnumą pasklido garsas, todėl, dar būdamas jaunas, Mikalojus buvo paskirtas Miros vyskupu.

Tradicija teigia, jog Miros vyskupas išgelbėjo tris neturtingo tėvo dukteris, padovanodamas joms kraitį. Čia išlikusi istorija apie tėvą, neišgalėjusį savo trims dukroms suteikti kraičio. Be jo anuo metu buvo neįmanoma dukrų ištekinti, ir joms grėsė elgetavimas arba prostitucija. Šv. Mikalojus slapta į tėvo namus įmetė ryšulėlius su monetomis ir taip merginos, gavusios kraičius, viena po kitos ištekėjo. Viena istorijos versijų teigia, jog ryšulėliai su pinigais įkrito į prie židinio džiūstančius batus ir kojines. Taip Anglijoje gimė tradicija kalėdines kojines kabinti ant židinio.

Šv. Mikalojaus šventė pasklido po katalikišką Europą.

Gruodžio 6-ąją Vokietijoje ir Lenkijoje berniukai, persirengę vyskupais, rinkdavo aukas vargšams. Nyderlanduose ir Belgijoje buvo sakoma, kad šv. Mikalojus atvyksta garlaiviu iš Ispanijos ir tuomet jodamas ant balto žirgo leidžiasi į dovanų dalinimo kelionę.

Legendos apie Šv. Mikalojų atgimė Naujajame Pasaulyje – Amerikoje, kartu su ten atkeliavusiais olandų imigrantais. Būtent čia, 1773 m. laikraščiuose pasirodė mums pažįstamas Kalėdų Senelio angliškas pavadinimas – Santa Klausas, kilęs iš Šv. Mikalojaus (olandišškai Šv. Mikalojus

vadinamas „Sinter Klass“). Be to, olandai pirmieji pradėjo tvirtinti, kad Kalėdų Senelis gyvena Šiaurės Ašigalyje.

Vis dėlto viena pagrindinių istorijų, padėjusių atsirasti šiolaikiniam Kalėdų Senelio įvaizdžiui, – 1823 m. C. C. Moore parašyta poema „Šv. Mikalojaus apsilankymas“. Joje pasakojama apie tai, kad Kalėdų Senelis (Šv. Mikalojus) atskrenda rogėmis, pakinkytomis aštuoniais elniais, ir nusileidęs pro kaminą palieka vaikams dovanų.

Panašiai gimė ir kitas puikiai pažįstamas personažas – Kalėdų Senelio pagalbininkas elnias Rudolfas. 1939 m. siekdamas pritraukti daugiau lankytojų į parduotuvę, kurioje dirbo, Robertas L. May sukūrė poemą apie Rudolfą. Rudolfas buvo Kalėdų Senelio elniags

Parapijos skelbimai

(Kol nepasikeitusi nustatyto karantino tvarka)
Jėzaus Gimimo (ŠV. KALĖDŲ) šventimas planuojamas

Pakuonio bažnyčioje:

- Kūčių vakaro Eucharistija – 21 val.
- Kalėdų dienos Eucharistija – 13 val.

Piljuonos koplyčioje:

- Kalėdų dienos Eucharistija – 11.30 val.

Viršūžiglio bažnyčioje:

- Kalėdų dienos Eucharistija – 10 val.

Kalėdaičiai

Kalėdaičius (duoną), galime įsigyti viso advento laikotarpiu bažnyčioje arba Pakuonyje pas kunigą Rimą. **Jie nėra perkami! Jie Jums dovanojami! Priimkite šią dovaną!**

“Caritas” akcija “Gerumas mus vienija”

“Caritas” vykdo kasmetinę advento akciją „Gerumas mus vienija“ jau 23 metus. 2020 metų akcijoje akcentuojama **ATNAUJINTA pagrindinė žinutė – “Visi esame viena šeima”**.

Akcijos dalyviams, aukotojams, dovanojama žvakutė simbolizuoja mūsų vienybę, solidarumą su vargstančiais, ir viltį, kurios taip reikia šiuo pandemijos laikotarpiu.

Šių metų akcijai skirtos žvakutės yra, kaip visada, rankų darbo. Jas “Caritas” žvakivi dirbtuvėse pagamino atskirtj patiriantys žmonės, šiuo metu bandantys grįžti į visuomenę.

Akcija skirta:

- padėti parapijos bendruomenei sąmoningai išgyventi advento laiką, kaip vieningą tikėjimo ir gyvenimo laiką;
- ugdyti bendruomenę solidarumui su vargstančiais;
- ugdyti aukojimo/dalinimosi kultūrą parapijų bendruomenėse bei visuomenėje;
- praktiškai liudyti ir vykdyti karitatyvinę tarnystę žmonėms.
- aukos, surinktos parapijos bažnyčiose, yra skiriamos vietos “Carito” veiklai, padėti kiekvienam pagalbos reikalingam žmogui.

Dėkojame visiems aukotojams, rėmėjams, kurie vis paremiate savo pinigais parapijos bažnyčiai! Jūsų dėka gyvuojame, todėl sakome Jums AČIŪ!

Parama kunigų seminarijoms

Ateinantj (IV advento) sekmadienį savo aukas, kurias aukosime Mišijų metu, skirsime Lietuvos kunigų seminarijoms paremti. Dėkojame Jums už paramą.

iš kurio kiti elniai šaipėsi, nes šis turėjo didelę žibanciją raudoną nosį. Tačiau būtent jo šviečianti nosis padėjo Kalėdų seneliui rasti kelią vieną labai miglotą naktį ir sėkmingai nunešti dovanas visiems vaikams. Pamokanti istorija sulaukė neįtikėtino populiarumo – vos jai pasirodžius, buvo parduota 2,5 milijonai knygelių su šia poema, o elnias Rudolfas tapo vienu garsiausių kalėdinių personažų.

Šiandienis Kalėdų Senelis mums vargiai primena šv. Mikalojų. Pasikeitė ir jo apranga: vyskupo mitrą pakeitė kepurė su bumbulu, o liturginius drabužius – pūkuotas kostiumas. Visgi, švęsdami gruodžio 6-ąją, galime atgaivinti primirštą Kalėdų dovanų prasmę. Šv. Mikalojaus dosnumas vargšams ir visiems, kuriems reikia pagalbos, kilo iš gilaus tikėjimo ir meilės Dievui.

Pagal ChurchPOP

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.